

Официален вестник

на Европейския съюз

C 240

Издание
на български език

Информация и известия

Година 57

24 юли 2014 г.

Съдържание

II Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейска комисия

2014/C 240/01	Известие на Комисията — Насоки относно препоръчителните стандартни лицензии, наборите от данни и таксите за повторна употреба на документи	1
2014/C 240/02	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.7169 — Weichai Power/KION Group) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/03	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.7279 — Apollo/Endemol) ⁽¹⁾	11
2014/C 240/04	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело M.7215 — AMEC/Foster Wheeler) ⁽¹⁾	12

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейски съвет

2014/C 240/05	Откъс от заключенията на Европейския съвет от 26—27 юни 2014 г. във връзка с пространството на свобода, сигурност и правосъдие и някои свързани хоризонтални въпроси	13
---------------	--	----

BG

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

Европейска комисия

2014/C 240/06

Обменен курс на еврото 16

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ИЗВЕСТИЕ НА КОМИСИЯТА

**Насоки относно препоръчителните стандартни лицензии, наборите от данни и таксите за
повторна употреба на документи**

(2014/С 240/01)

1. ЦЕЛ НА ИЗВЕСТИЕТО

Предоставянето на отворен достъп до информация от общественния сектор (ИОС) с цел повторната ѝ употреба носи значими социално-икономически ползи. Генерираните от общественния сектор данни могат да се използват като материал за иновационни услуги и продукти с добавена стойност, които стимулират икономиката, защото създават работни места и насърчават инвестициите в основаните на данни сектори. Освен това те спомагат за повишаване на отчетността и прозрачността на управлението. Наскоро лидерите на Г8 признаха тези ползи и ги включиха в Харта за свободно достъпни данни⁽¹⁾.

Същевременно проведените в полза на Европейската комисия проучвания сочат, че промишлеността и гражданите продължават да се сблъскват с трудности при намирането и повторната употреба на такава информация. В отговор на тази ситуация през декември 2011 г. Комисията прие пакет от мерки⁽²⁾ за преодоляване на пречките пред повторната употреба на ИОС и за намаляване на разпокъсаността на пазарите на данни. Ключовият елемент от този пакет бе наскоро приетата Директива 2013/37/ЕС за изменение на Директива 2003/98/ЕО относно повторната употреба на информацията в общественния сектор.

В изменената директива Комисията се призовава да подпомогне държавите членки да въведат новите правила, като изготви насоки за препоръчителни стандартни лицензии, набори от данни и такси за повторната употреба на документите. Насоките представляват важен елемент от усилията на Комисията да подпомогне икономиката на ЕС да генерира допълнителна стойност от данните (включително от научни данни и „големи обеми данни“ от други източници извън общественния сектор). Те също така ще улеснят въвеждането на инфраструктури за свободен достъп до данни в рамките на Механизма за свързване на Европа (MSE).

През август 2013 г. Комисията стартира онлайн консултация, последвана от публично изслушване и среща със създадена от държавите членки експертна група относно ИОС. Целта бе да се проучат мненията на всички заинтересовани страни относно обхвата и съдържанието на бъдещите насоки на Комисията.

Получените отговори⁽³⁾ показват възходяща тенденция към по-отворена и оперативна съвместима система за лицензии в Европа и единодушие относно необходимостта от бързо предоставяне на отворен достъп до някои набори от данни с висока стойност. Що се отнася до таксите, ясно е, че се използват разнообразни подходи, но почти никой от респондентите не оспори нововъведените принципи за ценообразуване. Това показва, че пазарът за повторна употреба на ИОС в Европа все още е в процес на изграждане и че е налице спешна необходимост от такива насоки относно ключовите елементи от преразгледаната наскоро директива, ако се търси пълно оползотворяване на търговските и нетърговските възможности, които предлага повторната употреба на данни от общественния сектор.

⁽¹⁾ <http://www.gov.uk/government/publications/open-data-charter>

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-11-891_en.htm?locale=en

⁽³⁾ Окончателен доклад, обобщаващ резултата от консултацията: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

Целта на настоящото известие на Комисията е да се осигурят необвързващи насоки относно най-добрите практики в рамките на трите области от специално значение за повторната употреба на информация от общественния сектор в Европа.

2. НАСОКИ ОТНОСНО ПРЕПОРЪЧИТЕЛНИ СТАНДАРТНИ ЛИЦЕНЗИИ

В член 8, параграф 1 от преработената директива се предвижда, че органите от общественния сектор могат да разрешат повторната употреба на документи безусловно или могат да поставят условия, когато това е целесъобразно, чрез лицензия. Тези условия не налагат ненужни ограничения върху възможностите за повторна употреба и не се използват с цел ограничаване на конкуренцията. В съображение 26 от Директива 2013/37/ЕС се посочват примери за две приемливи условия: посочване на източника и потвърждение за това дали документът е променян по някакъв начин. Освен това в него се посочва, че когато се използват лицензии, те следва да поставят възможно най-малко ограничения за повторната употреба, като бъдат сведени например до посочване на източника.

Преработената директива също така насърчава използването на стандартни лицензии, които трябва да бъдат достъпни в цифров формат и да се обработват по електронен път (член 8, параграф 2). Съображение 26 от директивата за изменение насърчава използването на отворени лицензии, които в крайна сметка следва да се превърнат в обща практика в целия Съюз.

Следователно, като подчертава необходимостта да се избягва „ненужното ограничаване на повторната употреба“ и подкрепя приемането на „обща практика в целия Съюз“, директивата призовава държавите членки да гарантират откритост и оперативна съвместимост в своите политики за лицензиране.

Следва да се има предвид, че директивата не се прилага по отношение на документи, правата на интелектуална собственост (ПИС) върху които са собственост на трети страни. Тези документи не са обхванати от настоящото известие.

2.1. Съобщение или лицензия

Макар органите от общественния сектор често да предпочитат надлежно изготвените лицензии, за да запазят контрол върху използваните от тях формулировки и актуализациите, в директивата не се налага използването на официални лицензии, а просто се отбелязва, че те следва да се прилагат „когато това е целесъобразно“. Държавите членки следва да проучат дали в конкретни случаи и за конкретен документ вместо лицензия може да се използва съобщение (под формата на текстово съобщение, контекстуален прозорец или препратка към външен уебсайт).

Обикновено съобщение (например знака на организацията „Creative Commons“ в сферата на публичното пространство)⁽⁴⁾, в което ясно се посочва правният статут, се препоръчва по-специално за документи в публичното пространство (например когато е изтекъл срокът за защита на ПИС или в юрисдикции, в които официалните документи по закон са изключени от защита на авторските права).

Във всеки случай условията, съгласно които се разрешава повторна употреба, следва да са ясно видими при самата информация или да я придружават.

2.2. Отворени лицензии

В интернет са на разположение няколко лицензии, които спазват описаните от Фондацията за отворено знание принципи на „отворен достъп“⁽⁵⁾ за насърчаване на премахването на ограниченията пред повторната употреба на онлайн съдържание. Те са преведени на много езици, актуализират се централно и вече се използват масово в целия свят. Отворените стандартни лицензии, например най-новите лицензии на организацията „Creative Commons“ (CC)⁽⁶⁾ (версия 4.0), позволяват повторната употреба на ИОС, без да е необходимо да се разработват и актуализират специфични лицензии на национално или поднационално равнище. От особен интерес сред тези лицензии е лицензията CC0 за предоставяне на обществен достъп до данни⁽⁷⁾. Като правен инструмент, позволяващ отказ от авторски права и права върху бази данни във връзка с ИОС, тази лицензия гарантира пълна степен на гъвкавост за повторните ползватели и намалява усложненията, свързани с боравенето с множество лицензии с потенциално противоречащи си разпоредби. Ако не може да се използва лицензията CC0 за предоставяне на обществен достъп до данни, органите от общественния сектор се насърчават да използват отворени стандартни лицензии, които са подходящи от гледна точка на националното законодателство за интелектуалната собственост и договорното право на съответната държава членка и които са съобразени с препоръчителните лицензионни разпоредби, описани по-долу. Предвид въпросите препоръки следва да се проучи и възможността да се разработи подходяща национална отворена лицензия.

⁽⁴⁾ <http://creativecommons.org/publicdomain/mark/1.0/>

⁽⁵⁾ <http://opendefinition.org/od/bulgarian/>

⁽⁶⁾ <http://creativecommons.org/licenses/>

⁽⁷⁾ <http://creativecommons.org/publicdomain/zero/1.0/>

2.3. Препоръчителни лицензионни разпоредби

2.3.1. Обхват

В тази разпоредба следва да се определи времевият и географският обхват на правата, предмет на споразумението за лицензиране, видовете предоставени права и разрешеният обхват за повторна употреба. С оглед да се улесни създаването на продукти и услуги, при които повторно се използва комбинирано съдържание, съхранявано от различни органи от общественния сектор съгласно различни отворени лицензии (този проблем често се нарича „оперативна съвместимост на лицензията“⁽⁸⁾), се препоръчва по-общо формулиране вместо подробни списъци със случаи и права за употреба.

С цел проактивно насърчаване на повторната употреба на лицензирания материал се препоръчва лицензодателят да предоставя световни (до разрешената степен съгласно националното законодателство), безсрочни, освободени от такса и необратими (до разрешената степен съгласно националното законодателство) неизключителни права за употреба на информацията, предмет на лицензията.

Препоръчва се правата, които не са предмет на лицензията, да бъдат посочени изрично и видовете предоставени права (авторски права, права върху бази данни и свързани права) да бъдат определени по-общо.

На последно място действията, които могат да се извършват с обхванатите от лицензията данни, могат да се формулират възможно най-общо (изрази като употреба, повторна употреба, споделяне могат да бъдат допълнително описани чрез ориентировъчен списък с примери).

2.3.2. Посочване на източника

Когато по закон се изискват лицензии и те не могат да се заменят с обикновени съобщения, се препоръчва техен предмет да бъдат само изискванията за посочване на източника, тъй като всички други задължения могат да ограничат креативността или икономическите дейности на лицензополучателите и по този начин да намалят потенциала за повторна употреба на съответните документи.

Целта на изискванията за посочване на източника е повторният ползвател да бъде задължен да потвърди източника на документа по начин, определен от лицензодателя (орган от общественния сектор). Препоръчва се (в зависимост от приложимото право) задълженията да бъдат сведени до минимум, като се изисква не повече от следното:

- а) декларация, в която се посочва източникът на документите; и
- б) хипервръзка към уместна информация за лицензиране (когато е осъществимо).

2.3.3. Изключения

Когато се предоставят повторно употребяеми набори от данни в съчетание с такива, за които не се разрешава повторна употреба (например различни части от един и същ документ или таблица), се препоръчва изрично да се посочи кои набори от данни не са предмет на лицензията.

Целта на тази разпоредба е да се гарантира по-голяма правна сигурност за повторните ползватели и органите от общественния сектор и тя може да се допълва от договорености за изпращане на обратна информация, съгласно които ползвателите могат да съобщават за случаи, когато в лицензията изглежда погрешно са били включени или изключени определени набори от данни. В тези случаи би било уместно да се използва клауза за непоемане на отговорност.

2.3.4. Определения

Препоръчва се основните понятия от лицензията (лицензодател, употреба, информация, лицензополучател и др.) да се определят сбито, доколкото е възможно без специализирана терминология и в съответствие с понятията от директивата и транспониращото я национално законодателство.

В съответствие със съображенията в точка 2.3.1 по-горе и с оглед да не се излага на риск оперативната съвместимост се препоръчва при определянето на „употреба“ или „повторна употреба“ да се използва ориентировъчен, а не изчерпателен списък с права.

⁽⁸⁾ Доклад за оперативната съвместимост на лицензите, изготвен от мрежата LAPSI 2.0, http://lapsi-project.eu/sites/lapsi-project.eu/files/D5_1_Licence_interoperability_Report_final.pdf

2.3.5. Непоелане на отговорност

Тази разпоредба следва да се използва (до разрешената степен съгласно националното законодателство), за да се обърне внимание на факта, че лицензодателят предоставя информацията в настоящия ѝ вид и не поема отговорност за нейната вярност или пълнота.

Когато органът от общественния сектор не е в състояние да гарантира устойчивото предлагане на и достъпа до въпросната информация, това също следва да се посочи ясно в лицензията.

2.3.6. Последици при неспазване на условията

Може да се посочат последиците при неспазване на условията на лицензията, особено ако те включват автоматично и незабавно оттегляне на правата на повторния ползвател.

2.3.7. Информация за съвместимост и управление на версиите на лицензиите

Тази разпоредба може да се използва, за да се посочат други лицензии, с които е съвместима лицензията, т.е. данните, получени от различни източници съгласно различни съвместими лицензии, могат да се използват повторно в съчетание, при условие че се спазват условията по някоя от лицензиите.

На последно място е от значение поддържането и придържането към ясна схема за датиране и управление на версиите на лицензиите, за да се указва всяка актуализация.

2.4. Лични данни

Становище 06/2013 (относно повторната употреба на свободно достъпни данни и информация в общественния сектор) на Работната група за защита на личните данни по член 29⁽⁹⁾ и свързаните документи на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД)⁽¹⁰⁾ съдържат полезни насоки и най-добри практики в областта на повторната употреба на лични данни.

В Становище 06/2013 настоятелно се препоръчва в случаите, когато повторно употребяемата информация включва лични данни, повторните ползватели да бъдат информирани от самото начало относно правилата за боравене с такива данни. Това може да се направи, като в лицензията се включи подходяща разпоредба и по този начин защитата на личните данни стане договорно задължение, което може да се използва и за предотвратяване на възстановяването на опознавателните елементи в анонимизирани набори от данни. Друг вариант е да се приеме разпоредба, която изобщо изключва личните данни от обхвата на свободното лицензиране на данни. Съществуват и други решения, например „интелигентни известия“⁽¹¹⁾, при които органът от общественния сектор взема решение дали да разреши издаването на лицензия за лични данни. Тези известия могат да бъдат отделни от лицензията, да се съхраняват трайно на конкретно място онлайн, да указват първоначалната цел на събирането и обработването на личните данни и да напомнят за задълженията във връзка с правилата на ЕС относно защитата на личните данни и националното законодателство, с което се транспонират тези правила. Тъй като няма да бъдат част от самата лицензия, тези известия няма да попречат на съчетаването на данни от общественния сектор, които са предмет на различни лицензии.

3. НАСОКИ ОТНОСНО НАБОРИТЕ ОТ ДАННИ

Данните от общественния сектор в определени тематични области представляват ценен актив за икономиката и обществото като цяло. Това се отчита в международните инициативи за предоставяне на отворен достъп до държавна информация (например Хартата за свободно достъпни данни, приета от Г8⁽¹²⁾ и Партньорството за открито управление⁽¹³⁾), които поставят акцент върху стратегическите набори от данни, определени чрез изпратена от обществеността обратна информация или с помощта на експерти.

⁽⁹⁾ http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2013/wp207_bg.pdf

⁽¹⁰⁾ Становище на ЕНОЗД от 18 април 2012 г. относно пакета на Европейската комисия за свободно достъпни данни и коментар на ЕНОЗД от 22 ноември 2013 г. в отговор на обществената консултация във връзка с планираните насоки относно препоръчителни стандартни лицензии, набори от данни и таксуване за повторната употреба на информация от общественния сектор, <http://edps.europa.eu>

⁽¹¹⁾ Вж. бележка под линия 8: доклад за оперативната съвместимост на лицензите, изготвен от мрежата LAPSI 2.0, препоръка № 5, стр. 17.

⁽¹²⁾ Вж. бележка под линия 1.

⁽¹³⁾ <http://www.opengovpartnership.org/>

Достъпът до и повторната употреба на такива набори от данни не само ускоряват появата на информационни продукти и услуги с добавена стойност, но и насърчават демокрацията на участието. Освен това тяхната по-широкообхватна употреба в рамките на самата администрация води до осезаемо подобряване на ефективността при изпълнението на обществени задачи.

3.1. Категории данни — приоритети за отваряне на достъпа

Въз основа на горепосочените международни инициативи и на предпочитанията, изразени в откритата консултация, може да се заключи, че най-търсени от повторните ползватели в ЕС са наборите от данни от следните пет тематични категории и следователно предоставянето на отворен достъп до тях за повторна употреба може да се постави като приоритетно:

Категория	Примери за бази данни
1. Геопространствени данни	Пощенски кодове, национални и местни карти (кадастрални, топографски, морски, административни граници и др.)
2. Наблюдение на земята и околна среда	Пространствени данни и данни <i>in situ</i> (мониторинг на времето и на качеството на почвите и водите, енергопотребление, нива на емисиите и др.)
3. Транспортни данни	Разписания на обществения транспорт (всички видове транспорт) на национално, регионално и местно равнище, пътностроителни работи, информация за движението и др. (*)
4. Статистически данни	Национални, регионални и местни статистически данни, съдържащи основни демографски и икономически показатели (БВП, възраст, здравословно състояние, безработица, доходи, образование и др.)
5. Дружества	Дружествени и търговски регистри (списъци с регистрирани дружества, данни за собственост и управление, регистрационни номера, счетоводни баланси и др.)

(*) Някои правила за специфични сектори (например правото на ЕС в областта на железопътния транспорт) могат да имат по-голяма тежест.

Според случая и други категории данни могат да бъдат класифицирани като „основни“ данни или данни с „висока стойност“ (в зависимост от значението им за стратегически цели, промени на пазара, социални тенденции и др. ⁽¹⁴⁾). Поради това се препоръчва отговорните органи от обществения сектор да преценят предварително, за предпочитане въз основа на обратна информация от съответните заинтересовани страни, до кои набори от данни следва да се предостави отворен достъп приоритетно. На първо място това следва да включва проучване на очакваното въздействие в горепосочените три области: иновации и създаване на дружества, прозрачност и отчетност на управлението и подобрена ефективност на администрацията.

3.2. Други препоръки

С цел да се увеличат максимално очакваните ползи от тези „много търсени“ набори от данни, следва да се обърне специално внимание на гарантирането на тяхното наличие, качество, използваемост и оперативна съвместимост.

Същевременно както предлагането, така и търсенето при повторната употреба на данни зависят от технически ограничения, които са ключов фактор за колебанията в потенциалната значимост на данните от обществения сектор за обществото и икономиката.

За да се улесни ползването на данни от обществения сектор и същевременно с това да се увеличи значително значимостта на наборите от данни за последваща повторна употреба, се препоръчва те:

- а) да се публикуват онлайн в оригиналната им форма без изменения, за да се гарантира, че няма да има забавяне в предоставянето на отворен достъп;

⁽¹⁴⁾ Докладът по програмата ISA (решения за оперативна съвместимост за европейските публични администрации) относно наборите от данни с висока значимост може да се използва като референтен документ: http://ec.europa.eu/isa/actions/01-trusted-information-exchange/1-1action_en.htm

- б) да се публикуват и актуализират при възможно най-висока степен на обособеност, за да се гарантира пълнота;
- в) да се публикуват и съхраняват на постоянно място, за предпочитане на най-високото организационно равнище в рамките на администрацията, за да се гарантира лесен достъп и наличие в дългосрочен план;
- г) да се публикуват в машинночетими⁽¹⁵⁾ и отворени формати⁽¹⁶⁾ (CSV, JSON, XML, RDF и др.), за да се повиши достъпността;
- д) да бъдат описани във формати за метаданни, позволяващи запазване на форматирането, и да бъдат класифицирани съгласно стандартни речници (DCAT, EUROVOC, ADMS и др.), за да се улеснят търсенето и оперативната съвместимост;
- е) да са достъпни като обобщени записи на данни (масиви от данни), както и чрез интерфейси за приложно програмиране (API), за да се улесни автоматичната обработка;
- ж) да се придружават от разяснителни документи относно използваните метаданни и установена терминология, за да се насърчава оперативната съвместимост на базите данни; и
- з) да са обект на редовна обратна информация от повторните ползватели (обществени консултации, полета за коментари, блогове, автоматични доклади и др.), за да се запази качеството с течение на времето и да се насърчава публичното участие.

4. НАСОКИ ЗА ТАКСУВАНЕТО

Настоящият раздел се отнася за случаите, при които документи, с които разполагат органи от общественния сектор се предоставят за повторна употреба срещу заплащане, при условие че въпросните дейности са обхванати от директивата, т.е. когато документите са били изготвени за обществена задача, като се взема под внимание обхватът на директивата съгласно член 1, и съответните документи ще се използват извън рамките на обществената задача от външен повторен ползвател или от самия орган от общественния сектор⁽¹⁷⁾.

Политиката за намаляване на таксите бе подкрепена от проведени проучвания⁽¹⁸⁾ и от резултатите от организираната от Комисията обществена консултация⁽¹⁹⁾.

4.1. Метод на пределни разходи

В преработената директива (член 6, параграф 1) се определя принцип, който се прилага към всяко таксуване за повторна употреба на данни от общественния сектор в ЕС, с изключение на посочените в член 6, параграф 2 случаи: органите от общественния сектор не могат да определят по-голяма такса от пределните⁽²⁰⁾ разходи за възпроизвеждане, предоставяне и разпространение на документите.

4.1.1. Разходи

Практиката показва, че в контекста на повторната употреба на ИОС трите основни разходни категории са свързани със:

- а) производство на данни (включително събиране и поддръжка);
- б) разпространение на данни; и
- в) продажби и маркетинг или осигуряване на услуги с добавена стойност.

Когато тези категории се съпоставят с определените като пределни разходи съгласно директивата, става ясно, че категории а) и в) надхвърлят дейностите по възпроизвеждане, предоставяне и разпространение. Вместо това принципът за таксуване на пределните разходи отговаря най-добре на широкообхватната категория „разпространение на данни“, която в контекста на повторната употреба на данни може да се определи като разходи, които са пряко свързани със и необходими за създаването на допълнително копие на документ и предоставянето му на повторните ползватели.

⁽¹⁵⁾ За определението на „машинночетим формат“ вж. съображение 21 от Директива 2013/37/ЕС.

⁽¹⁶⁾ Вж. член 2, параграф 7 от директивата.

⁽¹⁷⁾ Точният обхват на директивата е описан в член 1; понятието „повторно използване“ е определено в член 2, параграф 4.

⁽¹⁸⁾ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/economic-analysis-psi-impacts>

⁽¹⁹⁾ Работен документ на службите на Комисията SEC(2011) 1552 окончателен; вж. бележка под линия 3.

⁽²⁰⁾ В сферата на икономиката „пределен“ означава промяната, която носи всяка допълнителна единица.

Нивото на таксите може да варира допълнително в зависимост от използвания метод на разпространение (онлайн или не) или формата на данните (цифров или не).

При изчисляването на таксите за допустими следва да се считат следните разходи:

- инфраструктура: разходи за разработване, поддръжка на софтуер, поддръжка на хардуер и мрежови връзки в рамките на необходимото за осигуряване на достъп и за повторна употреба на документите;
- размножаване: разходи за допълнителни копия на DVD диск, USB, SD карта и др.;
- обработка: опаковъчни материали, подготовка на поръчката;
- консултации: комуникация по телефон и имейл с повторни ползватели, разходи за предоставяне на услуги на клиенти;
- доставка: пощенски разходи, включително стандартни пощенски или експресни куриери; и
- специални заявки: разходи за подготовка и форматиране на данни при поискване.

4.1.2. Изчисляване на таксите

Член 6, параграф 1 от директивата не пречи да бъде приложена политика на нулеви разходи, т.е. позволява се безплатното предоставяне на документи за повторна употреба. Същевременно посоченият член ограничава всички такси до пределните разходи, извършени за възпроизвеждането, предоставянето и разпространението на документите.

Когато документи във формат, различен от цифров, се разпространяват физически, таксата може да се изчислява въз основа на всички горепосочени разходни категории. В онлайн среда обаче общите разходи могат да бъдат ограничени до разходите, които са пряко свързани с поддръжката и функционирането на инфраструктурата (електронна база данни), според необходимото за възпроизвеждането на документите и предоставянето им на допълнителен повторен ползвател. Предвид факта, че средните текущи разходи по поддръжката на бази данни са ниски и продължават да намаляват, тази стойност вероятно ще бъде близка до нулева.

Поради това се препоръчва органите от обществения сектор редовно да извършват оценка на потенциалните разходи и ползи от политиката на нулеви разходи и политиката на пределни разходи, като отчитат факта, че самото таксуване също представлява разход (управление на фактури, мониторинг и управление на плащанията и др.).

В заключение, методът на пределните разходи може да се прилага, за да се гарантира възстановяване на разходи във връзка с допълнително възпроизвеждане и физическо разпространение на документи във формат, различен от цифров, но при електронното разпространение (изтегляне) на цифрови документи (файлове) може да се препоръча метод на нулеви разходи.

4.2. Метод за възстановяване на разходи

В член 6, параграф 2 се определят случаите, при които принципът за таксуване на пределните разходи няма да се прилага към определени органи от обществения сектор или определени категории документи. В тези случаи директивата позволява възстановяване на понесените разходи („възстановяване на разходи“).

4.2.1. Разходни елементи

В директивата се посочва, че общите приходи от предоставянето и разрешаването на повторната употреба на документи не могат да надвишават разходите за събиране, производство, възпроизвеждане и разпространение, наред с получаването на разумна възвръщаемост от инвестицията.

Практиката показва, че следните преки разходи могат да се считат за допустими:

A) Разходи във връзка със създаването на данни

- производство: генериране на данни и метаданни, проверка на качеството, вписване;
- събиране: събиране и сортиране на данни;
- анонимизиране: заличаване, скриване на информация, „обедняване“ на бази данни;

Б) Разходи, свързани най-общо с „разпространение“

- инфраструктура: разработване, поддръжка на софтуер, поддръжка на хардуер, носители;
- размножаване: разходи за допълнително копие на DVD диск, USB, SD карта и др.;
- обработка: опаковъчни материали, подготовка на поръчката;
- консултации: комуникация по телефон и имейл с повторни ползватели, разходи за предоставяне на услуги на клиенти;
- доставка: пощенски разходи, включително стандартни пощенски или експресни куриери;

В) Специфични разходи за библиотеки (включително университетски библиотеки), музеи и архиви

- опазване: разходи за управление и съхранение на данни;
- уреждане на права: време/усилия, отделени за идентифициране на и получаване на разрешение от носителите на права.

Що се отнася до режийните разходи, допустими са само разходите, тясно свързани с горепосочените категории.

4.2.2. Изчисляване на таксите

Съгласно директивата процесът на изчисляване на таксите трябва да се ръководи от набор от обективни, прозрачни и проверими критерии, но отговорността за тяхното определяне и приемане се носи изцяло от държавите членки.

Първият етап от изчисляването на разходите се състои от събиране на всички приложими и допустими разходни елементи. Препоръчва се всички приходи, които се генерират в рамките на процеса по събиране или производство на документи, например от регистрационни такси или данъци, да бъдат извадени от общите разходи, за да се установят „нетните разходи“ за събирането, производството, възпроизвеждането и разпространението ⁽²¹⁾.

Може да се наложи таксите да се определят въз основа на прогнозното потенциално търсене на повторна употреба в рамките на даден период (а не на действителния брой на получените заявки за повторна употреба), тъй като горната граница на таксата е свързана с общите приходи, които не са известни към момента на изчисляването.

Изчисляването на разходите за всеки отделен документ или набор от данни би било трудоемко и затова е от решаващо значение да се използва като еталон за сравнение някакъв количествено измерим резултат от дейностите в общественния сектор, за да се гарантира, че това изчисляване е правилно и проверимо. За предпочитане е това изискване да се изпълнява на равнище база данни или каталог — препоръчва се използването на такива агрегирани данни като еталон при изчисляването на таксите.

На органите от общественния сектор се препоръчва редовно да извършват оценки на разходите и търсенето и да коригират размера на таксите в съответствие с тях. В общия случай може да се приеме, че посоченият в директивата „съответен отчетен период“ е с продължителност една година.

Поради това изчисляването на общите приходи може да се основава на разходи, които:

- а) попадат в една от категориите в списъка по-горе (вж. точка 4.2.1);
- б) са свързани с количествено определен набор от документи (например база данни);
- в) са коригирани спрямо размера на приходите, генерирани по време на производството или събирането;
- г) се оценяват и коригират ежегодно; и
- д) се допълват от сума, отговаряща на една разумна възвръщаемост на инвестицията.

⁽²¹⁾ За допълнителни насоки вж. решението на Съда на ЕАСТ от 16 декември 2013 г. по дело E-7/13 *Creditinfo Lánstraust hf./Þjóðskrá Íslands og íslenska*.

4.2.3. Специален случай във връзка с библиотеки (включително университетски библиотеки), музеи и архиви

Горепосочените институции са освободени от задължението да прилагат метода на пределните разходи. За тези институции важат стъпките, описани в точка 4.2.2, с три важни изключения:

- а) те не са длъжни да вземат под внимание „обективните, прозрачни и проверими критерии“, които държавите членки трябва да определят; и
- б) изчисляването на общите разходи може да включва два допълнителни елемента: разходи за опазване на данните и разходи по уреждане на права. Това отразява специалната роля на сектора на културата, която включва отговорност за опазване на културното наследство. За допустими следва да се считат преките и непреките разходи за поддръжка и съхранение на данни и разходите за идентифициране на трети страни — носители на права, с изключение на реалните разходи за разрешения за лицензиране;
- в) когато изчисляват разумната възвръщаемост на инвестицията, тези институции могат да отчитат таксите, които частният сектор начислява за повторната употреба на идентични или подобни документи.

4.2.4. Разумна възвръщаемост на инвестицията

Макар директивата да не съдържа определение за „разумна възвръщаемост на инвестицията“ основните ѝ характеристики могат да се определят като се вземе предвид причината за дерогация от принципа на пределните разходи, а именно защитата на нормалното функциониране на органите от общественния сектор, които могат да бъдат изправени пред допълнителни бюджетни ограничения.

Поради това „разумната възвръщаемост на инвестицията“ може да се разбира като процент в допълнение към допустимите разходи, който позволява:

- а) възстановяване на капиталовите разходи; и
- б) включване на реална ставка на възвръщаемост (печалба).

Ако става въпрос за търговски участници на съпоставим пазар, в ставката на възвръщаемост ще бъде отчетено нивото на бизнес риска. Същевременно при повторната употреба на ИОС не е подходящо да се отчита бизнес рискът, защото производството на ИОС е част от функциите на органите от общественния сектор. Съгласно директивата се изисква ставката на възвръщаемост да бъде „разумна“ и това може да означава да бъде малко над текущите капиталови разходи, но трябва да е достатъчно по-малка от средната ставка на възвръщаемост за търговските участници, чиято ставка вероятно ще бъде много по-висока поради по-високото ниво на поетия риск.

Тъй като капиталовите разходи са тясно свързани с лихвените проценти на кредитните институции (а те на свой ред се основават на фиксирания лихвен процент на Европейската централна банка във връзка с основни операции по рефинансиране), като цяло не може да се очаква „разумната възвръщаемост на инвестицията“ да надхвърля с повече от 5 % фиксирания лихвен процент на ЕЦБ. Това очакване се споделя от респондентите в обществената консултация на Комисията, като само в един от десет отговора се посочва ставка над 5 %⁽²²⁾. За държави членки извън еврозоната „разумната възвръщаемост“ следва да е свързана с приложимия фиксиран лихвен процент.

4.3. Прозрачност

Съгласно директивата (член 7) следната информация трябва да се определи предварително и да се публикува, при възможност и по целесъобразност онлайн, по начин, който да свързва визуално и функционално тази информация с документите, които ще бъдат използвани повторно:

- а) приложими условия, основа за изчисляване и размер на стандартните такси (т.е. таксите, които могат да се налагат автоматично по отношение на предварително определени документи или набори от документи, без да е необходима оценка във всеки отделен случай);

⁽²²⁾ Вж. стр. 14 от окончателния доклад, в който се обобщава резултатът от консултацията: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/results-online-survey-recommended-standard-licensing-datasets-and-charging-re-use-public-sector>

- б) фактори от значение при изчисляването на нестандартните такси; и
- в) изисквания за генериране на достатъчни приходи с цел покриване на значителна част от разходите, свързани със събирането, производството, възпроизвеждането и разпространението на документи, за които се позволява таксуване над пределните разходи съгласно член 6, параграф 2, буква б).

В съответствие с резултатите от откритата консултация органите от общественния сектор също така се насърчават да публикуват размера на получените приходи от такси за повторна употреба на документи, с които те разполагат. Тази информация следва да се събира на равнище агрегирани данни (база данни или институцията като цяло) и да се актуализира ежегодно.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.7169 — Weichai Power/KION Group)****(Текст от значение за ЕИП)**

(2014/C 240/02)

На 15 юли 2014 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление, и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=bg>) под номер на документа 32014M7169. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.7279 — Apollo/Endemol)****(Текст от значение за ЕИП)**

(2014/C 240/03)

На 10 юли 2014 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=bg>) под номер на документа 32014M7279. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление**(Дело M.7215 — AMEC/Foster Wheeler)****(Текст от значение за ЕИП)**

(2014/C 240/04)

На 17 юли 2014 г. Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление, и да я обяви за съвместима с вътрешния пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета⁽¹⁾. Пълният текст на решението е достъпен единствено на английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=bg>) под номер на документа 32014M7215. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪВЕТ

Откъс от заключенията на Европейския съвет от 26—27 юни 2014 г. във връзка с пространството на свобода, сигурност и правосъдие и някои свързани хоризонтални въпроси

(2014/C 240/05)

(...) Европейският съвет определи стратегическите насоки за законодателното и оперативното планиране през следващите години по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие (вж. в глава I по-долу) и също така разгледа някои свързани с това хоризонтални въпроси. (...)

I. СВОБОДА, СИГУРНОСТ И ПРАВОСЪДИЕ

1. Една от основните цели на Съюза е изграждането на пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници и при пълно зачитане на основните права. За целта е необходимо да се предприемат съгласувани мерки на политиката по отношение на убежището, имиграцията, границите, полицейското и съдебното сътрудничество, в съответствие с Договорите и протоколите към тях.
2. Всички измерения на Европа, която защитава своите граждани и предлага ефективни права на хората в Съюза и извън него, са взаимосвързани. Успехът или провалът в една сфера зависят от резултатите в други сфери, както и от взаимодействията със съответните области на политиката. Отговорът на много от предизвикателствата в пространството на свобода, сигурност и правосъдие се корени в отношенията с трети страни, което изисква да се подобри връзката между вътрешните и външните политики на ЕС. Това трябва да бъде отразено в сътрудничеството между институциите и органите на ЕС.
3. Въз основа на предходните програми, понастоящем водещият приоритет е последователното транспониране, ефективното прилагане и консолидирането на установените правни инструменти и мерки на политиката. Решаващо значение ще имат засилването на оперативното сътрудничество, като се използва потенциалът на иновациите в областта на информационните и комуникационните технологии (ИКТ), укрепването на ролята на различните агенции на ЕС и осигуряването на стратегическо използване на фондовете на ЕС.
4. При по-нататъшното развитие на пространството на свобода, сигурност и правосъдие през следващите години от първостепенно значение ще бъде да се гарантира защитата и развитието на основните права, в т.ч. защитата на личните данни, като същевременно се обърне внимание на въпросите на сигурността, включително в отношенията с трети страни, и до 2015 г. да се приеме стабилна обща рамка на ЕС за защита на личните данни.
5. Изправен пред предизвикателства като нестабилност в много части на света, както и пред демографски тенденции в световен и европейски мащаб, Съюзът се нуждае от ефикасна и добре управлявана политика в областта на миграцията, убежището и границите, ръководена от заложените в Договора принципи на солидарност и справедливо разпределение на отговорностите в съответствие с член 80 от ДФЕС и неговото ефективно прилагане. Необходим е цялостен подход, при който да се извличат максимални ползи от законната миграция и да се предлага защита на нуждаещите се, като същевременно се действа решително срещу незаконната миграция и се управляват ефикасно външните граници на ЕС.

6. За да бъде и занапред привлекателна дестинация за притежаващите талант и умения, Европа трябва да разработи стратегии за максимално използване на възможностите, които предоставя законната миграция, посредством последователни и ефикасни правила и въз основа на диалог с деловите среди и социалните партньори. Съюзът следва също да подпомага държавите членки в усилията им за провеждане на политики за активна интеграция, които благоприятстват социалното сближаване и икономическата динамика.
7. Ангажиментът на Съюза за международна закрила налага провеждането на убедителна европейска политика в областта на убежището, основана на солидарност и отговорност. Абсолютен приоритет е пълното транспортиране и ефективното прилагане на общата европейска система за убежище. Това следва да доведе до високи общи стандарти и засилено сътрудничество, като се създадат равни условия, при които търсещите убежище лица разполагат с процедурни гаранции и защита, които са еднакви навсякъде в Съюза. Всичко това следва да върви ръка за ръка със засилване на ролята на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището (EASO), по-специално при утвърждаване на еднаквото прилагане на достиженията на правото на ЕС. Сближаването на практиките ще засили взаимното доверие и ще даде възможност за предприемането на нови стъпки в бъдеще.
8. Работата по отношение на дълбоките причини за незаконните миграционни потоци е съществена част от политиката на ЕС в областта на миграцията. Това, наред с предотвратяването на незаконната миграция и мерките в тази област, ще спомогне да се избегнат загуби на човешки живот сред мигрантите, които приемат опасни пътувания. Устойчиво решение може да бъде намерено единствено посредством засилване на сътрудничеството с държавите на произход и транзит, включително чрез подкрепа за подобряване на техния капацитет в областта на миграцията и управлението на границите. Политиките в областта на миграцията трябва да се превърнат в много по-солидна неразделна част от външната политика на Съюза и политиката му за развитие, като се прилага принципът „повече усилия за повече помощ“ и за основа служи глобалният подход към миграцията и мобилността. Следва да се постави акцент върху следните елементи:
 - укрепване и разширяване на обхвата на регионалните програми за закрила, по-специално в близост до региони на произход, в тясно сътрудничество с Върховния комисариат за бежанците на ООН; увеличаване на приноса към усилията в световен мащаб за презаселване, особено предвид сегашната продължителна криза в Сирия;
 - по-решителни усилия срещу незаконното превеждане през граница и трафика на хора, като се постави акцент върху приоритетни страни и миграционни маршрути;
 - установяване на ефективна обща политика на връщане и привеждане в сила на задълженията за обратно приемане в споразуменията с трети държави;
 - изпълнение в пълна степен на дейностите, набелязани от Работната група по въпросите на Средиземноморието.
9. Шенгенското пространство, което позволява на хората да пътуват без проверки по вътрешните граници, и нарастващият брой на хората, пътуващи до ЕС, налагат ефективно управление на общите външни граници на ЕС, за да се гарантира стабилна защита. Съюзът трябва да мобилизира всички инструменти, с които разполага, за да подпомогне държавите членки при изпълнението на техните задачи. За тази цел:
 - интегрираното управление на външните граници следва да бъде модернизирано по икономически ефективен начин, за да се осигури интелигентно управление на границите със система за влизане/излизане и програма за регистрирани пътници, с подкрепата на новата Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни информационни системи в областта на свободата, сигурността и правосъдието (eu-LISA);
 - в качеството си на инструмент за европейска солидарност в областта на управлението на границите Frontex следва да засили оперативното подпомагане, по-специално с цел подкрепа на държавите членки, подложени на силен натиск по външните граници, и да повиши капацитета си за реакция на бързи промени в миграционните потоци, като използва в пълна степен новата европейска система за наблюдение на границите EUROSUR;
 - във връзка с дългосрочното развитие на Frontex следва да се проучи възможността за създаване на европейска система за гранична охрана, за да се подобрят способностите за контрол и наблюдение по външните ни граници.

Същевременно е необходимо да се модернизира общата визова политика чрез улесняване на пътуванията, съобразени със законовите изисквания, и на засиленото консулско сътрудничество в рамките на Шенген на местно равнище, като същевременно се поддържа високо ниво на сигурност и се прилага новата система за управление на Шенгенското пространство.

10. От съществено значение е на европейските граждани да се гарантира истинско пространство на сигурност чрез оперативно полицейско сътрудничество и предотвратяване на тежката и организираната престъпност, включително на трафика на хора и незаконното им превеждане през граница и корупцията, и борба с тези явления. Същевременно е необходима ефективна политика на ЕС за борба с тероризма, при която всички участници работят в тясно сътрудничество и която обединява вътрешните и външните аспекти на борбата с тероризма. В този контекст Европейският съвет потвърждава отново ролята на координатора на ЕС за борба с тероризма. В борбата си с престъпността и тероризма Съюзът следва да подкрепя националните органи, като мобилизира всички инструменти на съдебното и полицейското сътрудничество при засилена роля на Европол и Евроюст за целите на координацията, включително посредством:
- преглед и актуализиране на вътрешната стратегия за сигурност до средата на 2015 г.;
 - подобряване на трансграничния обмен на информация, включително относно съдимостта;
 - доразработване на цялостен подход към киберсигурността и киберпрестъпността;
 - предотвратяване на радикализацията и екстремизма и действия спрямо явлениято чуждестранни бойци, включително чрез ефективно използване на съществуващите инструменти за подаване на сигнали в целия ЕС и разработване на инструменти като системата на ЕС за резервационни данни на пътниците.
11. Безпрепятственото функциониране на едно истинско европейско пространство на правосъдие, при зачитане на различните правни системи и традиции на държавите членки, е от жизненоважно значение за ЕС. В това отношение допълнително следва да се засили взаимното доверие между отделните правосъдни системи. Една стабилна европейска политика в областта на правосъдието ще допринесе за икономическия растеж, като подпомогне предприятията и потребителите да се възползват от надеждна бизнес среда в рамките на вътрешния пазар. Изискват се допълнителни действия с цел:
- да се утвърждава съгласуваността и яснотата на законодателството на ЕС за гражданите и предприятията;
 - да се улесни достъпът до правосъдие; да се утвърдят ефективни правни средства за защита и използването на технологични иновации, включително използването на електронното правосъдие;
 - да продължат усилията за укрепване на правата на обвиняемите и заподозрените лица в наказателните производства;
 - да се проучат възможностите за укрепване на правата на хората, по-специално на децата, при съдебните производства, за да се улесни изпълнението на съдебните решения в областта на семейното право и по гражданскоправни и търговски дела с трансгранични последици;
 - да се подобри защитата на жертвите;
 - да се подобри взаимното признаване на решения и на съдебни решения по гражданскоправни и наказателноправни въпроси;
 - да се засили обменът на информация между органите на държавите членки;
 - да се води борба с измамите и шетите, нанесени на бюджета на ЕС, включително чрез постигане на напредък в преговорите относно Европейската прокуратура;
 - да се улесняват трансграничните дейности и оперативното сътрудничество;
 - да се насърчава обучението на практикуващи юристи;
 - да се мобилизира експертният опит на съответните агенции на ЕС, като Евроюст и Агенцията на Европейския съюз за основните права.
12. Като една от основните свободи на Европейския съюз, правото на гражданите на ЕС да се придвижват свободно и да пребивават и работят в други държави членки трябва да бъде защитено, включително от евентуални злоупотреби и измами.
13. Европейският съвет призовава институциите на ЕС и държавите членки да предприемат подходящите законодателни и оперативни последващи действия във връзка с настоящите насоки и ще осъществи междинен преглед през 2017 г.

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

23 юли 2014 година

(2014/C 240/06)

1 евро =

Валута	Обменен курс	Валута	Обменен курс		
USD	шатски долар	1,3465	CAD	канадски долар	1,4436
JPY	японска йена	136,51	HKD	хонконгски долар	10,4362
DKK	датска крона	7,4569	NZD	новозеландски долар	1,5501
GBP	лира стерлинг	0,79080	SGD	сингапурски долар	1,6674
SEK	шведска крона	9,2016	KRW	южнокорейски вон	1 378,93
CHF	швейцарски франк	1,2150	ZAR	южноафрикански ранд	14,1759
ISK	исландска крона		CNY	китайски юан рен-мин-би	8,3475
NOK	норвежка крона	8,3235	HRK	хърватска куна	7,6210
BGN	български лев	1,9558	IDR	индонезийска рупия	15 473,21
CZK	чешка крона	27,454	MYR	малайзийски рингит	4,2654
HUF	унгарски форинт	307,15	PHP	филипинско песо	58,183
LTL	литовски литас	3,4528	RUB	руска рубла	46,9397
PLN	полска злота	4,1340	THB	тайландски бат	42,813
RON	румънска лея	4,4228	BRL	бразилски реал	2,9864
TRY	турска лира	2,8204	MXN	мексиканско песо	17,4173
AUD	австралийски долар	1,4248	INR	индийска рупия	80,8573

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG